

หวายขม

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Calamus siamensis* Becc.

ชื่อพื้นเมือง หวายเขียว (นครราชสีมา); แกรบาตู (มลายู – นราธิวาส); หวายขม (ทั่วไป); หวายปูน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ชื่อวงศ์ PALMAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น หวายขมเป็นไม้เถาในวงศ์ปาล์ม ลำต้นแตกกอและมักเลื้อยพันต้นไม้อื่น มีกาบหุ้มลำต้นสีเขียวเข้มเคลือบด้วยไขสีขาวบางและมีหนามยาวรอบเถา

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ใบย่อยเรียงสลับกิ่งตรงข้าม รูปแถบปลายใบแหลม ขอบใบมีหนามแหลมเล็ก ๆ

ดอก ดอกออกเป็นช่อแยกแขนง สีเหลือง ออกดอกเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

ผล ผลค่อนข้างกลม ผลอ่อนสีเขียว เมื่อแก่สีเหลือง ผิวผลมีเกล็ดบาง ๆ เรียงซ้อนกัน เมล็ดแข็ง ผิวขรุขระ หนึ่งผล มี 1 – 2 เมล็ด ออกผลเดือนกรกฎาคม – กันยายน

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง และป่าคันทรง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ชอบดินร่วนซุย มีความชื้นปานกลาง

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ลำต้น (หน่อหวาย) ยอดอ่อนนำมาแกงเปรอะเหมือนกับแกงหน่อไม้ เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้

รส ขม เนื้อหุ้มเมล็ด รสหวาน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด และแยกหน่อ